

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

329

Szerző:

Cím: *A főváros diktátorai*

Forrás:

Népszava

Bp.
(Hely)

1922. 11. 18
(Idő)

(Köt. v. füz.) (Oldal)

Hely

Idő

" 1922 "

Személy

Helyszám

A főváros diktátorai

a nemzetgyűlési választások után épp úgy folytatják a város romlására s minden intézményeinek lezüllesztésére vezető munkálkodásukat mintha mi sem történt volna. Egy kicsit kellemtlenül érintette őket a főváros népének megföllebbezhetlen ítélete, de az első ijedtség után megint hamarosan belehaltak magukat szerepükbe s tovább hirdetik megváltó küldetésüket. S a megrögzött bűnösök és mariakusok szívósságával ragaszkodnak továbbra is ahhoz, hogy a főváros népét nekik kell kiszabadítani az „erköcsi fertőből“.

Mert ebben a városban mindenki bűnös, mindenki fertőbe süllyedt, csupán von Wolff ur és vezérkara áll erköcsi magaslaton. Őket küldötte nekünk a Gondviselés, hogy lelkünket megszabadítsák és fölemeljék magasabb szférába, mint ahogy a boldog emlékeztető inkvizíció is isten küldetése volt a megromlott emberek lelki üdvösségének a megmentésére.

A főváros diktátorai épp ezért nem vehetjük figyelembe Budapest népének az ítéletét, Budapest népének az akaratát. Nem vehetjük figyelembe azt a csekélységet, hogy a nemzetgyűlési választásoknál a szavazóknak több mint kétharmadrésze a leghatározottabban ellenük nyilatkozott és a további maradék is csak nagyon föltételesen volt mellettük. Mert utóvégre a legnagyobb bőkezűséggel sem lehetne mindazokat, akik a különféle keresztény pártokra, a nemzeti polgári pártra s a gazdaságpolitikai pártra szavaztak, a mai városházi urak föltétlenül híveiként elkönyvelni. Pedig a választásokat ők rendezték, a szavazókat ők irták össze, „gyanusakat“ ők hagyták ki és az üzemek

és hivatalokban ők ijesztgették és biztatgatták a választókat.

A városháza urai azért csak tovább gazdálkodnak a maguk módja szerint. Tovább folytatják azt a városigazgatást, amely a tudatlan demagógia és a törtető tehetlenség örökös diszpéldája marad. Csak nemrég deficitmentes költségvetésükkel. De alig hangzottak el a fölényes, büszke kijelentések már sorra-rendre jelentkeznek a födözetlerkiadások. Már a költségvetés tárgyalásánál is kimutattuk, hogy az egész deficitmentes költségvetés nagy hazugság, mert egyszerűen kihagyták belőle a külföldi kölcsönök kamatait. De nemcsak ezt hagyták ki nem gondoskodtak a zárszámadási hiányok födözetéről sem. Ez megmagyarázza, hogy miért kellett elkövetniük azt az egész világon páratlanul álló brutalitást, hogy minden bizottságból kiszorították az ellenzékét. Ahol ilyen szemfényvesztést üznek a költségvetéssel és a zárszámadással, ott nem is szabad az ellenzéknek betekintést engedni a gazdálkodásba.

De beszélni kell még arról is, hogy miye nek is ennek a gazdálkodásnak az alapjai. Ahol csak városi önkormányzat van, annak mindenütt az a legelőbbre való föladata, hogy a városi üzemeket szociális mintá-üzemekké fejlessze. A városi üzemeknek éppen az a célja, hogy ellentétben a magán-üzemekkel, ne a haszon legyen a vezető gondolat a termelésnél, hanem a fogyasztók el látása. A budapesti „keresztény erköcsi alapos“ álló Wolff-társaságnak tartatott fönn hogy az üzemekből préseljék ki a város jelentős jövedelmeit. Csak akkor áll előttünk ez a rezsim a maga teljes népellenességében ha elgondoljuk, hogy a városnak legjelentősebb jövedelmeit a forgalmi adók szolgáltatják s emellett még a világítási és az élelmi

szervezem szolgáltatnak jelentős jövedelmeket. Milyen megcsufolása, milyen kigunyolása minden szociális gondolatnak, hogy az élelmiszerüzem, amelynek az árakat kellene szabályozni, amelynek a drágaságot kellene levernü és a világítási üzem, amelynek az volna a föladata, hogy minden körülmények között elősegítse a szegény emberek lakásának emberiesebbé tételét, jövedelmi forrásul szolgáljanak. És ezt nevezik keresztényi alapnak, ezt az embertelenséget, a szegény emberek érdekeinek ezt a pogány, lelketlen semmibe vevését!

Ha semmi más bűnük nem volna, már ezért, hogy üzletet, egyszerű jövedelem-szaporítást csinálnak abból, aminek a nép nagy szociális érdekeit kellene gondozni, már ezért is megérdemlik, hogy pusztuljanak a helyükről. Pedig ez csak csekélyke — bár nagyon jellemző — része bűneik rettenetes halmazának. Tudatlanok, tehetetlenek, rosszakarataiak, törtetőök, egyéni érdekeket tolnak előtérbe, amikor közérdeket kellene szolgálni s elpusztul, lezüllik kezük alatt a város.

Lezüllesztették iskoláinkat, megromlották a város közegészségügyét, az előbb szép, tiszta városból piszkos szeméttanyát csináltak, egymás ellen uszították a város lakosságát, kivették a kezünkből a munkát s megdrágították a kenyérünket. Ez a működésüknek a mérlege. Erről mondott ítéletet a főváros népe, amikor bőséges kétharmad többséggel ellenük szavazott. A kétharmad többséget mindenütt minősített többségnek tekintik. Az ilyen többség ellen nincs appellátum. Ha Wolff urékban a szeméremnek csak egy szikrányi érzete maradt volna, akkor ez után a veríték után egy pillanatra sem maradhatnának a városházán. De töltik ilyen politikai tisztességet ne várjunk. Nem úgy jöttek, hogy így mennének. De azért menni fognak. Már ma kell készülni a főváros népének a községi választásokra s figyelő állás-

ban kell állni elsősorban a szervezett munkásságnak, hogy e kisebbségi diktatura minden további népellenes cselekedetének gátat vessen.